

Թիւպերքիւլօզը — Գրեց Տօքք. և. Մինասեամց, 31 էջ. Փարփա. գիմ 2½ դր.

Բացայայտ է որ հեղինակը շատ աշխատած է, այս երկը տիպար ու ներկայանալի դարձնելու համար։ Սակայն մանրէարանութեան, տիւրերկիւլինի, պատմականին նույիրուած զլուխները որոնք դրաւած են դրքի առաջին էջերը, այնքան չոր դիտական են որ կը վախնամ առաջին առթիւ ձանձրոյթ պատճառեն ընթերցողին։

Անսեռուած է կանանց հիւծախտը (թիւպէրքիւլօզը), որ այնքան կենսական է և ուրու ընկերային ազերու ունի։ Զէ՞ որ մարդկութիւնը մայրերէն կը ծնուր։

Թէև հեղինակը յիշած է հիւծախտի ժառանգական չինելը, սակայն այդքանը համոզիւր չէ։ Բայ իս, աւելի օդուակար կ'ըլլար եթէ հեղինակը փոքր դուռի մը յատկացնէր այդ նիւթին և աւելի որոշ ու հանդամանորէն չեշտէր կովու կաթէն վարակումը։ Այսուղ պարտք կը համարիմ վարատել թիւրիմացութիւն մը, որ ժողովրդի բանդէաներու մէջ տարածուած է։ Հիւծախտի մանրէն կաթին մէջ կը մանէ ոչ թէ կովի մարմնի ներսէն, այլ ստիճնքի հիւծախտէն, վէրքերէն։ Պէտք է աւելցնել նաև թէ կալմէտը դեռ ոչ մէջ երեխայի թիւպէրկիւլօզ դտած չէ առաջին երկու ամիսներու ընթագքին։ Եւ այս ընդունուած է բոլոր հեղինակութիւններէն։

Այսպէս Տօքք. Մինստեանցի դիրքը յաջող է և լիցուն զանազան անհրաժեշտ ծանօթիւններով։ Անպայման հետաքրքական են վարակումի, նախազգուշութեան և զարմանումի յատկացուած էջերը։ Զերմապէս կը յանձնարարեմ, որ ամէն հայ երիտասարդ օրինակ մը ունենայ իր մօտ։

Դիտուութիւն մը. — Թիւպէրքիւլօզը ժողովրդի հասկցած հիւծախտը կամ թուքախտն է։ Ժողովուրքը սիսալմամբ կ'ըսէ «ոսկորի թոքախտ», «վուլերու թոքախտ» ևայլն։ Ուստի ժողովրդականութեան համար լաւ կ'ըլլար դիրքը անուանել թիւպէրկիւլօզ կամ հիւծախտ ևայլն։ Համաձայն եմ, որ ինֆլուէնցափ ու սիֆիլիսի հետ նաև թիւպէրկիւլօզ բառը ընդունուէր մեր դրականութեան մէջ։ մինչ այդ, այսպիսի ժողովրդական դրքերի մէջ պէտք չէ անտեսել ժողովրդական բառերը։

Բժ. ԵԲ. Ա.

ԲՈՒԺԱՆՔԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

Պէյրուք. — Մ. Ս. — Քէթիդ վրայ յաճախակի ելած փոքրիկ պալարները կամ ընդհանուր առողջութեանդ և կամ քթիդ մորթին մէջ զտնուած իւղածոր զեղձերու բորբոքումին արդիւնքն է։ Քթիդ վրայի սպիտակիները հանելու համար կոպտորէն սեղմելու պէտք չկայ։ Ամէն օր պօրիքի տաք ջուրով լոււայ և մանաւանդ զդուչացի՛ր որ քթիդ վրայի ծակտիկները կեղտով չփակուեն։

Պերլիմ. — Ա. Տ. — Բանի դեռ արեան քննութեան արդիւնքը դրական է, կը նշանակէ սիֆիլիսը դեռ զարմանուած չէ։ Եթէ քննութեան արդիւնքը ժխտական ըլլայ, այդ դեռ ապացոյց չէ, որ դարմանումը վերջնական ու կատարեալ եղած է։ Այդ մասին ուրիշ անդամ կ'անդրադառնանք մանրամանորէն։